

START VORMSELCATECHESE PASTORALE ZONE

September is voor velen een maand van herstarten. School begint opnieuw, verschillende clubs gaan na de zomervakantie weer open, zoals chiro, sport, muziek of kunst. Op zaterdag 14 september stonden onze 23 vormelingen ook paraat om aan hun catechesejaar te beginnen, wat we rond het thema "Vriendschap" deden. Op die eerste dag mochten de ouders ook van deze catechese-ervaring proeven. Hier is wat er zaterdag allemaal aan bod kwam: Na een paar kennismakingsspelen, kregen we hoog bezoek van Paulus, die rechtstreeks uit Palestina kwam.

© Rita Steels

Hij vertelde hoe hij van Christenvervolger leerling van Jezus geworden was. Voor onze vormelingen

wordt dit ook een uitdaging: een echte leerling van Jezus worden. Ze kregen elk een Jezusteken, een symbool van Jezus die ons met open armen wil ontvangen. Daarrond is er een kring te zien. Hoe dichter we bij Jezus gaan staan, hoe dichter we bij elkaar in de kring staan. Er waren ook vriendschapsbandjes om bij mekaar aan te doen. Daarna begonnen de activiteiten in kleine groepjes. Een uitstekende manier om mekaar beter te leren kennen! Een verhaal over hoe Abraham en Sarah door God geroepen werden en door de woestijn op tocht gingen. Dit werd op de Godly play-manier verteld en zorgde voor een rustgevende sfeer.

© Rita Steels

Een catechesemoment waar het thema vriendschap en verbondenheid verdiept werden aan de hand van het verhaal van Jezus die, aan het meer van Galilea, de vissers Simon en Andreas riep om hem te volgen. Tijdens een vriendschapstocht hebben we, door verschillende spelletjes, eigenschappen van vriendschap zoals vertrouwen, samenwerken, op mekaar kunnen rekenen,... kunnen verwoorden. Gedurende het zangmoment, onder begeleiding van Sandy, hebben de kinderen een aantal liedjes geleerd en er extra kracht aan gegeven dankzij instrumenten. Hierbij zijn enkele indrukken van vormelingen over die eerste dag : “Het verhaal in het zand (namelijk “Godly play”) vond ik ontspannend en zingen met instrumenten vond ik ook leuk”, aldus Lynn. “De liedjes met het orgel en de instrumenten waren een leuk moment” vertelde Nicolas. Voor Fleur was het thema vriendschap een mooi thema en ze heeft ook echt van het zangmoment genoten. Onze vormelingen hebben even de tijd genomen om over de volgende vraag na te denken: “Wie is Jezus voor jou?”. Hierbij wou ik even een paar inspirerende antwoorden met jullie delen: “Voor mij is Jezus een groot voorbeeld, die ons helpt, ons elke keer weer vergeeft en ons de weg toont.”, “Hij is een goede lieve man die in iedereen iets goeds ziet.”, “Hij is er altijd voor mij.”, “Jezus heeft de wereld beter gemaakt en veranderd.”, “Jezus is een held, een vader, een redder, een vriend, een goed mens met een open hart.”, “Hij is de koning van vriendschap, liefde, vrede, vreugde.” Op zondag was de kerk vol enthousiaste vormelingen en hun gezin. Er werd hard en hartelijk mee gezongen!

Op het einde van de viering was er maar één mededeling: de verjaardag van onze pastoor! Hij bleek zelfs nog ietekes verrast of had gehoopt dat we het in stilte zouden laten voorbij gaan. Maar neen, zo zijn we niet! Het verjaardagslied ‘Lang zal hij leven’ en het applaus daverden door de kerk. De kinderen brachten een harten-boeket aan, waar hij een heel jaar kan van genieten! Proficiat!
Anne

© Rita Steels

26 SEPTEMBER : HH. COSMAS EN DAMIANUS BASILICA DEI SANTI COSMA E DAMIANO

Op 26 september herdenkt de Kerk de heiligen Cosmas en Damianus. In onze contreien zijn ze niet zo bekend.

Volgens de overlevering waren het tweelingbroers. Ze leefden in de tweede helft van de derde eeuw, in Aegae, een havenstad in de toenmalige Romeinse provincie Cilicië (nu Turkije), maar zouden afkomstig geweest zijn uit Syrië. Er is niets met zekerheid bekend over hun leven. Hun moeder, Theodota, was een vrome vrouw. De twee broers studeerden geneeskunde, en ze kregen daarbij zoveel hulp van de heilige Geest, dat ze alle ziektes bij mensen (en ook bij paarden) konden genezen. Ze wilden nooit betaald worden voor hun diensten. Daarom worden ze in de Oosterse kerk ook wel 'de heiligen zonder geld' genoemd, of 'de onbaatzuchtige heiligen'. Er werden vele wonderen aan hen toegeschreven. Zo zouden ze met succes een beentransplantatie uitgevoerd hebben, waarbij iemand die zijn been verloren had, het been van een overleden Moor kreeg aangezet. Er is ook het verhaal van een vrouw, Palladia, die al haar geld uitgegeven had aan geneesmiddelen, en uiteindelijk ten einde raad bij de twee broers kwam aankloppen, die haar onmiddellijk (en gratis) genazen (het verhaal doet denken aan Marcus 5, 25 e.v.). Door hun levenswijze bekeerden velen zich tot het christendom. Tijdens de christenvervolgingen onder keizer Diocletianus werden ze door de stadhouder gearresteerd en ondervraagd. Nadat ze getuigenis hadden afgelegd over hun christelijk geloof, werden ze gemarteld : ze werden aan een houten kruis gehangen, gestenigd, met pijlen beschoten, en tenslotte onthoofd. Dit zou gebeurd zijn in het jaar 303. Boven hun graf in de stad Cyrrhus werd een kerk gebouwd. Hun verering verspreidde zich vlug. Al in de vierde eeuw waren er kerken in Jeruzalem, Egypte en Mesopotamië, waar de twee heiligen vereerd werden.

Hun faam bereikte ook Rome, waar paus Felix III (pauz van 526 tot 530) in het jaar 527 de antieke tempel van Romulus bij het Forum Romanum liet ombouwen tot een basiliek gewijd aan Cosmas en Damianus. Volgens een legende was het de oppasser van deze kerk, die een been had dat helemaal weggevreten was door de kanker, die in slaap gevallen was, en toen hij wakker werd, had hij het gezonde been van een Moor die pas overleden was. De mensen gingen kijken bij het graf van de

Moor, en inderdaad was een van zijn benen aan de heup afgesneden, en lag er een geamputeerd ziek been naast hem.

Theodorik de Grote, de koning van de Ostrogoten, had in 526 de oude tempel van Romulus en de bibliotheek van het Forum van de Vrede geschonken aan paus Felix III. In dit laatste gebouw was vanaf de derde eeuw het kadaster van de stad Rome ondergebracht. Men kan aan de buitenkant nog steeds zien waar de marmeren stukken van de beroemde plattegrond van Rome, de Forma Urbis, met krammen bevestigd waren. De paus liet de twee gebouwen inrichten als één basiliek voor de heiligen Cosmas en Damianus (misschien een soort verchristelijking van de cultus van de broers Castor en Pollux op het nabijgelegen Forum Romanum). Zo werd de tempel van Romulus tot het voorportaal van de nieuwe kerk. Het was zo de eerste heidense cultusplaats die werd overgedragen aan de christelijke eredienst.

© Goedele De Vocht

De vloer van de kerk moest verschillende keren verhoogd worden, omdat het niveau van de grond in de loop der eeuwen steeds hoger werd. Zo

ontstond er een crypte, waar onder het altaar relieken van de heiligen zouden bewaard worden.

© Linda Verdickt

In de zeventiende eeuw werd de kerk grondig vernieuwd : ze kreeg een schip met een rijk versierd cassettenplafond, en verschillende zijkapellen, en ook een nieuwe ingang. Op het einde van de negentiende eeuw begon men met opgravingen op het Forum, en werd de tempel van Romulus in zijn oorspronkelijke staat hersteld. Tot dan toe was de kerk toegankelijk via het Forum Romanum, maar sindsdien is ze enkel toegankelijk vanuit de Via dei Fiori Imperiali. De tempel van Romulus werd teruggegeven aan het Forum. Van in de (hogergelegen) kerk kan je wel de tempel binnenkijken.

© Linda Verdickt

In de apsis van de kerk is nog een mozaïek te bewonderen dat dateert uit de stichtingsperiode van de kerk. Ook de triomfboog dateert uit diezelfde periode.

Sinds 1512 wordt de kerk bediend door de Franciscanen, die wonen in het klooster dat tegen de kerk is aangebouwd.

Verlaat het complex zeker niet zonder de Napolitaanse kerststal te bewonderen in een zaaltje voor je de kerk binnengaat. Het is een van de grootste kerststallen in Rome. Ze is gemaakt tussen 1780 en 1820, en werd in 1939 geschonken aan de kerk door de Napolitaan Cataldo Perricelli, die jarenlang samen met zijn vrouw in de buurt van het Forum Romanum gewoond heeft. De beelden zijn van aardewerk en hout. Het decor zijn de ruïnes van het Forum Romanum.

© Linda Verdickt

Cosmas en Damianus zijn uiteraard de patroonheiligen van iedereen in de medische sector : artsen en chirurgen, tandartsen, apothekers, verplegers, bandagisten en drogisten. Ze zijn ook de patroonheiligen van de kappers en barbiers (omdat die vroeger voor arme mensen een beetje de geneeskunde uitoefenden), van bakkers en vroedvrouwen, van fysici, badmeesters, waskaarsenmakers, marskramers en suikerbakkers. Ze waren ook de patroonheiligen van de beroemde familie de'Medici.

Hun feest viel vroeger op 27 september, maar sinds 1969 is het een dag vervroegd, omdat het samenviel met de feestdag van Vincentius a Paulo.

Adres : Via dei Fori Imperiali 1

Openingsuren : 10.00 – 13.00 uur en 15.00 – 18.00 uur

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: 24ste zondag door het jaar

DE MENSENZOON MOET VEEL LIJDEN

Evangelie (Marcus 8, 27-35)

Jezus en zijn volgelingen trokken naar de dorpen bij Caesarea van Filippus. En onderweg vroeg Hij zijn leerlingen : “Wie zeggen de mensen dat Ik ben ?” Ze zeiden Hem : “Johannes de Doper, volgens anderen Elia, en weer anderen zeggen : ‘Een van de profeten.’” Hij vroeg hun : “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben ?” Petrus antwoordde Hem : “U bent de Messias.” Hij verbood hun met iemand over Hem te spreken. Hij begon hun uit te leggen : de Mensenzoon moet veel lijden, Hij moet verworpen worden door de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden, ter dood gebracht worden, en na drie dagen opstaan. Hij sprak hierover rondt. Petrus nam Hem apart en begon Hem de les te lezen. Maar Hij keerde zich naar zijn leerlingen, keek hen aan en berispte Petrus : “Weg daar, achter Mij, satan, want jouw gedachten zijn niet Gods gedachten, maar die van mensen.” Hij riep de menigte met de leerlingen bij zich en zei tegen hen : “Als iemand achter Mij aan wil komen, laat hij dan met zichzelf breken, zijn kruis opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Wie zijn leven verliest vanwege Mij en de goede boodschap, zal het redden.”

“Wie zeggen de mensen dat ik ben ?”

Urbanus had ook zo'n liedje : “Rikke tikke tik, ra ra ra, wie benne kik ? Is er iemand die al weet, hoe ik heet?”

En de antwoorden daarop zijn heel divers : “ne salami, ne polis, ne kikker, Rocco Granata, ne spinnekop...” En dan iemand : “Urbanus zelf !”. En dat was er boenk op.

“Wie zeggen de mensen dat ik ben ?” vraagt Jezus. “Johannes de Doper, Elia, een van de profeten...” En dan Petrus : “Gij zijt de Messias”. Blijkbaar is dat er ook boenk op.

En diezelfde Petrus, die later de eerste paus van de prille Kerk zou worden, wordt een paar regels verder door Jezus op een tamelijk brutale manier aangepakt : “Weg daar, Satan !” “Vade retro, Satana !”

En toch heeft Petrus juist daarvoor het juiste antwoord gegeven op de vraag van Jezus “Wie zeggen jullie dat Ik ben ?” : “U bent de Messias”, de Gezalfde, de Christos, allemaal woorden voor hetzelfde.

Maar blijkbaar heeft het woord “Messias, Gezalfde, Christos” niet dezelfde betekenis voor Petrus en zijn leerlingen als voor Jezus. Voor de leerlingen is de Gezalfde de wonderdoener, die tekenen verricht, die bidt, die de kerkelijke regels terugbuigt naar de mensen, die doet denken aan koning David, die verwachtingen wekt... Misschien zat in hun achterhoofd ook wel de bevrijding van Israël van de Romeinen.

Maar voor Jezus is de Gezalfde : iemand die de mensen en hun noden ziet, iemand die zich om de mensen bekommert om Gods wil, iemand die de mensen nabij is, iemand die zichzelf verliest, zijn leven geeft, en leven geeft aan anderen.

Sommige christenen zijn hierin zeer ver gegaan, tot het uiterste. Denk bijvoorbeeld maar aan pater Damiaan, die op 33jarige leeftijd aankwam op het eiland Molokaï bij de melaatsen. Hij bouwde er huizen, scholen, een ziekenhuis, en richtte zelfs een fanfare op. Elf jaar later werd ook bij hem lepra vastgesteld. En vijf jaar later, op 49jarige leeftijd overleed hij, gaf hij zijn leven, voor en tussen zijn geliefde melaatsen.

Maar als christen hoeven we niet altijd zo ver te gaan. Er zijn duizenden vrijwilligers die, uit hun christelijke overtuiging, zich inzetten bij ziekenzorg, in scholen, ziekenhuizen, opvangcentra, bejaardenhulp... Zij leven vanuit hun geloof, het geloof in de menselijke mogelijkheden, in nabijheid en dienstbaarheid, in mededogen, in God, die bron van leven is. Zij geven een deel van hun leven aan de anderen.

Want God kiest inderdaad gewone mensen als medewerkers, doorgewone mensen, met hun tekorten en fouten. En dat geldt van hoog tot laag, van paus tot simpele gelovige in Wemmel. En weet : Hij is ons altijd nabij. Want een van zijn namen is ook : “Ik zal er zijn voor u.” Het enige dat Hij van ons vraagt, is dat we ons geloof “pratikeren”. En meestal wordt met pratikeren bedoeld : 's zondags naar de mis gaan. Maar pratikeren is – ook taalkundig gezien – het geloof omzetten in daden, in de praktijk. Sommige mensen zeggen wel eens : ‘Ik ben wel gelovig, maar ik pratikeer niet.’ Geloven kan niet zonder “pratikeren”, zonder daden.

Eigenlijk zegt Jezus vandaag tegen Petrus, de eerste paus : de Kerk is geen Kerk van wonderen, triomf of

succes, maar een dienende Kerk, tot in het lijden toe.

En binnen de Kerk zijn er heus wel stemmen die dit beklemtonen, die luid verkondigen dienen is de kern van de Blijde Boodschap. Zo zei monseigneur Jacques Gaillot, de bisschop van Evreux, in 1995 : “Als de kerk niet dient, dient zij tot niets.” Er is ook een boek met deze titel verschenen. Mgr Gaillot kwam toen hiermee in conflict met het Vaticaan, werd uit zijn ambt gezet, en benoemd tot bisschop

van Partenia in Algerije, een bisdom dat sinds de 5de eeuw niet meer bestaat.

Ook de boeken van Olivier le Gendre (“Biecht van een kardinaal” en “De kardinaal hoopt”) stellen heel uitdrukkelijk de dienende kerk centraal.

Dit is allemaal aanbevolen lectuur, maar laten we vooral proberen samen concreet gestalte te geven aan deze dienende kerk, waar en hoe we dit kunnen.

Constant

Vieringen van de komende zondag: 25ste zondag door het jaar

BRUSSEGEM Sint-Annakapel

Dinsdag 24 september

19.00u: Eucharistieviering

Intenties: Herdenkingsviering voor Lisa Van Hove,
Aline Verhasselt en ouders

De Sint-Annekapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 22 september

Geen viering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 22 september

9.00u: Eucharistieviering

Intentie: René en Ronny De Ridder

Lector : Yves Van der Putten

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 22 september

10.30u: Dienst Woord en Communie

Lector: Alexandra en Emma

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 21 september

17.30u : Eucharistie (NL)

Zondag 22 september

11.00u: Eucharistie (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 22 september

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: Jaarmis Frans Van Wemmel,

Jean De Coninck en Maria De Mulder, hun ouders,
haar broers en haar zuster